

РЕШЕНИЕ

№ 1206

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 26.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **556** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Н. Г. Х. със съдебен адрес: [населено място], жк Свобода, [жилищен адрес] срещу заповед № ЧР 206/02.12.2013 г. на Председателя на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че при извършеното съкращение административният орган не е взел предвид факта, че оспорващият притежава необходимата професионална компетентност и опит, необходими за заемане на длъжността. Инвокирани са доводи, че не е налице реално съкращаване на длъжността, защото не прекратено извършването на специфичните за нея функционални задължения. Твърди се, че общата численост на служителите е запазена, поради което няма реално съкращение на длъжности.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат Ж. поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на Председателя на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране не се явява. Процесуалният му представител, юрист Р. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, оспорващият е заемал длъжността „главен експерт” в Дирекция „Административно обслужване и финансово-стопанска дейност”, при Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране. За тази длъжност е утвърдена длъжностна характеристика, връчена на държавния служител срещу подпис на 03.01.2013 г.

Като доказателство по делото са приети длъжностно разписание на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране, в сила от 04.02.2013 г. и длъжностно разписание на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране, в сила от 02.12.2013 г., утвърдени от Председателя на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране, по силата на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 11 от У. правилник на Председателя на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране.

Вземайки предвид направените изменения в У. правилник на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране в сила от 29.11.2013 г. компетентният административен орган е издал оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Н. Х. лично на 19.12.2013 г. видно от приложения по делото екземпляр. Жалбата е подадена директно в АССГ на 27.12.2013 г. /вх. 33866/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Съгласно чл. 11 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване Класификатора на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

На основание на посочените норми, компетентният административен орган в лицето на Председателя на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране е утвърдил и длъжностните разписания на процесната администрация, подробно описани по-горе. Видно от длъжностните разписания от 04.02.2013 г. и 02.12.2013 г. длъжността „главен експерт” в Дирекция „Административно обслужване и финансово-стопанска дейност”, при Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране, е съществувала както до, така и след 02.12.2013 г., но бройката е била намалена от 8 на 3 души. Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или

по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б., на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, белезите на понятието „длъжност в администрацията” са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Длъжността "главен експерт" е свързана с разработването на експертни анализи и оценки, с изготвянето на становища, с участието в разработването на проекти на нормативни актове, с разработването на методологии, методики и механизми, с предоставянето на методически указания по прилагането на административните актове във връзка с дейността на администрацията, с подготвянето на отговори на запитвания на физически и юридически лица, с изготвянето на експертни анализи и оценки във връзка с осъществяване правомощията на ръководителя на администрацията и подобряване на административното обслужване. Главният експерт носи пряка отговорност във връзка с прилагането на нормативните актове и предлаганите от него решения. По отношение на заеманата от жалбоподателят длъжност е установено, че посочените изисквания са били налице - той е заемала длъжността „Главен експерт” в Дирекция „Административно обслужване и финансово-стопанска дейност”, при Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране.

С влизането в сила на новото длъжностно разписание е извършено действително съкращение на длъжността "Главен експерт" в "Административно-стопанско, финансово и информационно обслужване" при Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране, като е намален броя на служителите, изпълнявали функционалните задължения, характерни за тази длъжност. Независимо от обстоятелството, че не е било преустановено изпълнението на задълженията, присъщи на нея, намалена е била числеността на лицата, които я изпълняват. Съкращаване на длъжността има не само в случаите на премахване на присъщите ѝ функции, а и в случаите, когато те продължават да се изпълняват, но от по-малко служители.

В процесния казус не се спори, че подбор на служителите не е извършван. Органът по назначаване има право на необвързана от законови изисквания преценка за това кои от лицата, изпълняващи длъжности от предвидените за съкращение, да бъдат освободени. Подборът на служителите не е законово уредена процедура, която трябва да бъде проведена като част от производството за прекратяване на служебните правоотношения по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Извършването на подбора е въпрос на целесъобразност и тъй като има отношение единствено към оптимизиране на изпълнението на служебната дейност, не се проверява от съда при оспорването на административния акт. Независимо от професионалния опит, придобитите квалификации и времето, през което служителят е работил в системата на държавната администрация, органът по назначаването има неподлежаща на съдебен контрол оперативна самостоятелност, при извършено съкращение на длъжностите да подбере служителите, които счита, че следва да останат на работа. Единствено ако са обявени предварителни критерии за подбор, съдът ще може да контролира доколко същите са били спазени.

Неоснователен е и довода, че в заповедта не са посочени фактическите основания за нейното издаване, което е нарушение на нормата по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК. Съдът намира, че фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение са описани в заповедта, като е конкретизирано материално-правно основание - чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ - съкращаване на длъжността. Налице е и точно описание на заеманата от Х. длъжност. Посочена е и датата, считано, от която се прекратява служебното правоотношение.

Неоснователен е довода, че не е налице действително съкращаване, защото общата щатна численост на ДКЕВР е запазено. В действителност общата численост на комисията и на нейната администрация, разпределена в главна дирекция и дирекции, в т. ч. членовете на комисията, е запазена на 128 щатни бройки. Преди изменението на устройствения правилник общата администрация се е състояла от две дирекции: "Административно обслужване и финансово-стопанска дейност" с 11 щатни бройки и дирекция "Информационно обслужване и човешки ресурси" с 10 щатни бройки.

След направените реорганизации общата администрация на комисията включва две дирекции: дирекция "Административно-стопанско, финансово и информационно обслужване" с общо 19 щатни бройки и дирекция "Правна" с общо 12 щатни бройки, като първата дирекция се състои от два отдела. Общата бройка за длъжността „главен експерт” в двата отдела е 3 бройки, т.е. независимо от обстоятелството, че общата численост служителите е запазена, административният орган е направил извода, че за да функционира ефективно процесната администрация се нуждае от по-малко служители, заемащи длъжността „главен експерт”, т.е. налице е намаляване на функциите, задължения и изисквания за тази длъжност.

Лишени от правна опора са и оплакванията, касаещи връчването на заповедта чрез нотариална покана. Наистина такъв начин на съобщаване на административния акт не е предвиден в АПК, но доколкото същият е свързан само със спазването на сроковете за оспорването му, в разглеждания случай, прилагането му е без значение за преценката на законосъобразността на обжалваната заповед.

От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение материалния закон. Същата е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материално-правните разпоредби и в съответствие с целта на закона, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноски.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 4 и чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Г. Х. с адрес: [населено място], жк Свобода, [жилищен адрес] срещу заповед № ЧР 206/02.12.2013 г. на Председателя на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

ОСЪЖДА Н. Г. Х. със съдебен адрес: [населено място], жк Свобода, [жилищен адрес] и ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавната Комисия за енергийно и водно регулиране

сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 556 по описа за 2014 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..